

ληρῶν · οὐ γάρ τοι θέμις εἰπεῖν θεοῖς οὐκ ἀληθέσι τῆς ἰδικῶς
 αὐτῷ τε καὶ μόνῳ πρεπούσης εὐκλείας ἐφεῖναι μεταλαχεῖν τὸν
 τῶν ὄλων κατεξουσιάζοντα Θεόν. Ἐφη γὰρ ὅτι · « Τὴν δόξαν
 10 μου ἑτέρῳ οὐ δώσω, οὐδὲ τὰς ἀρετάς μου τοῖς γλυπτοῖς. »

Καὶ φέρε διὰ βραχέων τοῖς Πλάτωνος λόγοις ἀντεξάγοντες
 τὴν ἀλήθειαν ἐκεῖνο λέγωμεν. Συγκεχωρήσθω γάρ, εἰ δοκεῖ,
 τὰς ἄνω τε καὶ νοεράς δυνάμεις παρὰ Θεοῦ γενομένας τῇ τοῦ
 'θεοῦ' τετιμῆσθαι κλήσει · φαμέν γὰρ εἶναι τινὰς ἐν οὐρανῷ καὶ
 15 'θεοὺς' καὶ 'κυρίους' ὀνομασμένους. Ἄλλὰ καὶ ἡμεῖς αὐτοὶ τῇ
 τοιαῦδε κλήσει κατεστέμεθα, Θεοῦ λέγοντος πρὸς ἡμᾶς ·
 D « Ἐγὼ | εἶπα, 'Θεοί ἐστε, καὶ υἱοὶ Ὑψίστου πάντες.' » Ἄλλ'
 ἔστι τις ἐν τούτοις ἀναγκαιοτάτη τοῦ πράγματος αἰτία, καὶ τῆς
 παρὰ Θεοῦ φιλοτιμίας ἧ εἰς ἡμᾶς λόγος ἔχει ἂν ὀρθῶς ὅ τι
 20 μάλιστα γέ · ὁ γάρ τοι τῶν ὄλων Δημιουργός, ἐπεὶ τοι κατ'
 εἰκόνα καὶ ὁμοίωσιν ἑαυτοῦ τὴν νοεράν τε καὶ λογικὴν
 εἰργάσατο κτίσιν, ἅτε δὴ καὶ ἀγαθὸς ὑπάρχων, καὶ τῇ τοῦ
 'θεοῦ' τετίμηκε κλήσει, καὶ τὸ ἀπεικὸς οὐδέν. Εἰθίσμεθα γὰρ
 καὶ ἡμεῖς αὐτοὶ τὴν ἀνθρώπου φέρε εἰπεῖν εἰκόνα ὁμωνύμως
 25 'ἄνθρωπον' ὀνομάζειν.

36. Οὐκοῦν ἡ μὲν νοερά καὶ λογικὴ κτίσις, ἅτε δὴ καὶ ἐν
 λόγῳ μείζονι κειμένη παρὰ Θεῷ τῆς οὐκ οὔσης λογικῆς τε καὶ
 νοεράς, τὴν ἀμείνω δόξαν λαχοῦσα φαίνεται, τῇ τοῦ 'θεοῦ'
 593A κλήσει | κεχρυσωμένη. Τῶν γε μὴν ἑτέρων κτισμάτων οὐδέν τὸ